

Kronieken september 2016

Op **030/9** is er alweer een **Effataviering**. Voorganger is priester Luc Maes (ja, de Vormheer!), blij van weer eens na lange tijd bij Effata te zijn. Bart L. verwelkomt de Effatagemeenschap. Hij verwelkomt speciaal in het frans père Benoit, redemptorist uit Congo, die daar een dekenij heeft zo groot als de provincie Oost-Vlaanderen en die onder meer verantwoordelijk is voor de aangelegde visvijvers, voor de 'verkoop' van vis en voor de kweek van geiten. Vandaag wordt de vakantie afgesloten, volgende week is er de Startviering voor het nieuwe Effatajaar. Sylvie begeleidt ons met haar gitaar en Lut en Ilse ondersteunen met hun dwarsfluit.

Het evangelie moet op het leven gelegd worden: Jordy Brouillard, 19 jaar, pas ontslagen uit het Begeleidingstehuis te Aalst, sterft, in een tentje, in de Blaarmeersen te Gent van ontbering: een eigenaardige combinatie van sterven en vakantie. Gelukkig (nu ja!) was er een hond aan het blaffen bij hem, anders was hij pas veel later ontdekt. Wij zoeken géén verantwoordelijke!

Waar zijn we in godsnaam mee bezig in onze maatschappij? We luisteren naar de lezing, uit het evangelie, een straffe tekst (Lucas14, 25-33): je moet alles opgeven, alles verfoeien, zelfs je eigen leven!

Inderdaad een straffe tekst, Jezus geeft echter geen regeltjes (voorwaarden), geen voorschriften. Jezus wil alleen de mensen doen nadenken: *"Denk toch eens na, hoe ze met mensen omgaan, waar zijn we mee bezig?"*

Wie zei ook weer: *"Al goed dat ik een kat heb, anders zag ik geen kat!"*

De essentiële vraag is dan: 'Kunnen we samen denken over wat 'geloven' kan bijdragen in een betere wereld? Wat kan een gemeenschap doen om het leven een stukje beter te maken? Kunnen wij zorgen dat de wereld leefbaarder wordt?' Bezin eens met ons mee: Wij leven niet in schuifkens, wij wegen niet af: het menselijke en het christelijke, het liefdevolle en het liefdeloze.

Bidt en dankt met ons: Voor al dat werk, veel bereidheid en veel liefde, om Clemenspoort te realiseren, opdat oudere mensen in een ziekenhuis regelmatig interesse zouden ondervinden, om te bidden voor Cécile (van Bernard) en om te danken voor hun leven, voor familie en vrienden dat ze steun vinden bij elkaar en voor Walter Vanmoerkerke en voor Stanny Bonte.

Zo zijn we aan deze viering begonnen: het evangelie moet op het leven gelegd worden; wij eindigen met: het leven moet op het evangelie gelegd worden, mensen moeten samen werken voor de armsten, voor de zwaksten.

Dan zegenen we mekaar en praten wat na met koffie of thee en een koekje. De duisternis valt snel in.

09/09: het Effatakoor zingt de startviering in Borgwal (Vurste) om 11 uur. Gelukkig zijn Lou en ik kunnen meerijden met Ignace en Annette, anders waren we er nooit geraakt. Wij zijn wel niet de eersten, maar in de grote tent kunnen we nog kiezen voor een plaatsje. Bart Poppe dirigeert, zingt solo en speelt gitaar. Als zowat iedereen uit de verschillende huizen binnen is, meer dan 150 man, heten we elkaar welkom: 'Dag wereld, dag mensen, dag vrienden allemaal'. Na dit welkomstwoord, willen we nog duidelijk maken dat Jezus bij ons is: de Paaskaars moet branden, samen met al die kleine theelichtjes om zij die niet kunnen komen, erbij te halen en licht te worden voor elkaar. Alleluja na het lezen van het evangelie en uit de tent (de kerk) komt er een daverend applaus: Jezus wil licht zijn voor iedereen, wij (jij!), moet licht zijn voor een ander. Dan worden beelden geprojecteerd over de werken van barmhartigheid in Br. Ebergiste: kenmerk van dit moeilijke woord: ze leiden tot warmhartigheid bijv. tijd maken om te vormen en te herdenken, het goede te zien in elk van ons, om goed te zijn voor elkaar, om samen naar de dokter te gaan; als we spreken van 'de naakten kleden' dan gaat dit ook over wassen en strijken. In de eucharistische dienst zingen we van Elly en Rikkert 'Laat zo je licht maar schijnen'. De gestorvenen worden niet vergeten, maar worden opgesomd. De tafel is gedekt en hierin zien we hoe Jezus vriend wil zijn met alle mensen. Jezus wilde het licht zijn voor ons, daarom verdeelt hij het brood en de beker met wijn. 'Onze vader' bidden kan iedereen, vrede wensen ook': ik wens je de vrede van de Heer. Bij de communie zingen we van Marcel Zimmer 'Laat je licht maar schijnen' en in de voorbeden bidden we voor de zieken en de vergeten overledenen, voor wie gelukkig is, voor wie trouw is en voor de Rode Duivels!

Na slotgebed en zegen, krijgen we elk een aandenken: een lichtje. Ook de directie, bij monde van An Schoors, dankt de vrijwilligers en de begeleiders, zonder wie heel veel niet meer zou gaan en om goed te weten dat het om licht gaat dat moet schijnen, zingen we het lied van Zimmer opnieuw en wij eindigen met 'This little light of mine'.

Dankjewel voor de frietjes, voor de kipvingers en voor het drankje!

Om **20 uur repeteert het Effatakoor**. We herhalen eerst in sneltreinvaart de liederen voor de viering van morgen (liederen nrs 93, 59, 6, 11 en 12 behalve het tafelgebed, maar dat is bekend en vooral voor de voorganger wat moeilijker), dan de liederen voor de 'kick-off' ofte 'de aftrap' (liederen Klokke Roeland, 154 of 160 'Oh Freedom' en 53 'Dan zal ik leven'). Na de pauze herhalen we lied 135 ('Dat een nieuwe wereld komen zal', denk toch maar eens aan Syrië en de meer dan 300.000 doden), en lied 88 'You'll never walk alone' (beide in hetzelfde kader). Volgende repetitie wil Ilse na de pauze beginnen aan het Kerstconcert (één hier en één op verplaatsing op 17 en 18/12/2016). Wie wil meezingen zoals de vorige keer kan op de volgende repetitie zeker aansluiten! Later blijkt de uitvoering op 18/12/2016 in Oostakker te zijn.

10/09 is er om 16.45 uur Meditatiegroep en om 18.30 uur Gevi en Startviering. Walter VW heeft mij de Impuls 'A thousand years in seven days'(is die titel niet blijven plakken?) voor september gestuurd. Ik geef hierna een verkorte versie:

'De vakantie ligt al even achter ons, soms gaat het er wat drukker aan toe. Ik was verwonderd zoveel vrijwilligerswerk te zien en ons Clemenspoortproject in de Voskenslaan in Gent wordt elke week concreter en meer begeistertend. Maar de gebouwen zullen hun volle kracht halen uit de kwaliteit van de mensen die er zullen wonen, leven en werken. Wat kan ik in die zaak ondernemen? Mijn dagelijkse meditatie is daarin zeer belangrijk.

Niet onrustig worden over de vele plannen en projecten die door je hoofd razen. Gewoon vriendelijk 'ma-ra-na-tha' herhalen. Tijdens de meditatie kan er vaak een diepe rust, een grote trouw en een stilte die energie geeft, naar boven komen en ik ontdek gaandeweg dat meditatie kan gezien worden als één van de belangrijkste zaken die we te doen hebben. Ik begin te begrijpen waarom de pionier van de Christelijke Meditatiebeweging, John Main, in al zijn teksten, altijd opnieuw, maar vriendelijk, ons uitnodigt om dagelijks tweemaal te mediteren. Ook het Jezuswoord begin ik te begrijpen: *"Zoek eerst het koninkrijk van God (de meditatie) en al het andere zal in orde komen"* (ons dagelijks leven). (vrije vertaling!)

Je kunt de mantra vergelijken met het rietje dat je bij een fruitsapje krijgt. Esther nam als kleuter dikwijls een zoet drankje mee. Prik je niet op de voorziene plaats dan moet je vaak meerdere malen prikken. Allemaal beschikken we over een oneindige voorraad goddelijke energie, die gevangen zit (zorg voor morgen, spijt over gisteren, angst voor vandaag). Je mantra in stilte vriendelijk zeggen is als een prikje geven met het rietje, om je levensdrankje te kunnen drinken. Soms kan dat lang duren, maar hou vol! Herhaal de prikjes, herhaal je mantra, blijf prikjes uitdelen: ieder van ons kan het! 'Faire et refaire, c'est toujours travailler!'

Walter vertelt dat zijn oudste zoon, Hannes, met Sam vertrokken is naar Congo, waar hij drie weken doorbrengt bij pater Moïse om te helpen op de parochie. Hier in België hebben ze verteld over het mediteren, ze hebben Franstalige teksten gevonden (via www.christmed.be), zodat père Moïse binnenkort in Kinzundu een eerste meditatiegroep zal starten met de hulp van Hannes! Vuur moet branden!' (Dankjewel, Walter)

De startviering om 18.30 uur is een verhaal van steentjes en roze spaarvarkens. Gerrit verwelkomt de gemeenschap op deze startviering: het voorbije jaar doet ons denken aan terreuraanslagen, maar ook aan goede dingen, die we voort blijven doen zoals het zorgen voor een nieuwe wereld. Bernadette komt ons herinneren aan de steentjes die we kregen op de ontmoetingsdag met twee opdrachten, waarvan de tweede is: ze vandaag terugbrengen, afgeven en als fundament van onze vuurtoren maken, om hem sterker te maken.

Pater Andreas gaat voor in de tafeldienst en Agnes verzorgt de woorddienst. Ilse zegt nog iets over de spaarvarkens; er is een uitgebreid orkest. Johan VH leest het evangelie (Lucas 15, 1-10).

Als we ergens naar toe gaan gebruiken we meestal de GPS, maar een goede wegenkaart blijft aan te raden. Wij hadden dat niet nodig om hier te geraken, alleen het verlangen om hier thuis te komen, samen te zingen en te vieren en bemoedigd te worden door Jezus. Die energie hebben we

nodig! Wie was die Jezus? Een oproerkraaier, een rebel, een vriend, een bidder, iemand die verdeeldheid bracht of mensen sámenbracht?

Misschien zijn wij door de vakantie elkaar wat uit het oog verloren, nu zijn we thuisgekomen. Jezus werd geraakt in zijn binnenste, in zijn darmen, in zijn hart. Werden wij ook niet geraakt door het verhaal van Jordy, gestorven in een tentje op de Blaarmeersen? Of door de brief van Joost Bonte, coördinator van de straatwerkers in de provincie Oost-Vlaanderen. Hij begint met driemaal sorry! Hij zegt: *“Ik heb op tafel getikt, maar moest verdomme harder geklopt hebben. Sorry.”* Als atheïst verwijst hij toch naar de Bijbel: naar de parabel van het verloren schaap (Lucas, 15). Hoe zit onze maatschappij in elkaar? Hoe zit ik in elkaar? De verhalen die Jezus vertelt (parabels) gaan niet alleen over rechtvaardigheid, maar ook over thuiskomen, thuiskomen na een vlucht, na een lange reis (naar Compostella bijv.) Het verhaal van Effata is ook een verhaal van wegtrekken, van ervaringen opdoen, van thuiskomen.

Nu gaan we de vertrouwde stek weer verlaten, wij trekken weg en wij komen thuis in Clemenspoort, een nieuw begin. Daarvoor kunnen wij steunen op Guido's droom. Nada te turbe: wees niet bang, vertrouw op God.

Jezus wilde door zijn parabels uitleggen dat verbinden en erbij horen, én vernieuwen belangrijk zijn. Daarbij hoort vieren, zoals met de 'verloren jongste zoon' en daarbij zingen wij over kracht.

Wij hebben gebeden en gedankt:

- Voor de vele namelozen en uitgestotenen
- Voor Sam en Hannes die goed aangekomen zijn,
- Voor Henk die het team zal versterken
- Voor het gestarte schooljaar dat leerlingen uit schrijnende situaties een goed pleeggezin kunnen vinden.
- Voor pater Marcel Weemaes, toondichter van lied 115, het drempelgebed, dat wij regelmatig zingen.

Eén mededeling rest er: hoe worden de steentjes verzameld: in potten op het altaar. En toch is er nog een tweede mededeling: Ise ontfermt zich erover: Wat met de inhoud van de spaarvarkens? Ook die inhoud wordt in een groter varken overgebracht.

Wat met de steentjes en de centjes?

Het is Gevi: koffie en chocolademelk met kramiek, melkbrood en chocoladebrood en gezellig napraten! Maar in de Effatazaal is het verschrikkelijk warm! Dus naar buiten!

Maar eerst hebben we elkaar gezegend en die vuurtoren is beginnen stralen en er is een brochure 'werkjaar 2016-2017' uitgedeeld. Bij de brochure die als titel de woorden van Guido draagt: *“Hou altijd goed je einddoel voor ogen ...”* hoort een aandenken, natuurlijk!

Op 12/09 en 20/09 komen de Pastoraalgroep-Clemenspoort en de Liturgiegroep samen. Ik ben er niet bij, te laat, te donker, ik heb last van nachtblindheid, ik weet niet wie aan te spreken voor het geven van een impressie, maar men is wel actief en vrijwillig met het onderwerp bezig!

Op 17/09 is er Effataviering en Frans C verwelkomt de Effatagemeenschap. Het was warm de voorbije dagen en gelukkig kwam er vandaag een malse regen, om te groeien. Wij komen hier ook om te groeien. Mia gaat voor en ze geeft ook commentaar op de evangelietekst (Lucas 15, 1-13), juist een week na de startviering. Een moeilijke tekst, niet simpel, kort. Anja leest het evangelie over de onrechtvaardige rentmeester. Gaat dit evangelie over corruptie of fraude, of is de tekst veel dubbelzinniger? Je kan de tekst opdelen in twee delen: eerst komt de parabel van de onrechtvaardige rentmeester, het tweede deel bevat een aantal spreuken. In het eerste deel krijgt de rentmeester lof omdat hij met overleg heeft gehandeld! De parabel is dus een aansporing tot schrandereid: meer met 'vuur' bidden, meer overtuigd te zijn.

Het deel met de spreuken is daar vooreerst de bevestiging van: de kinderen van de wereld handelen met 'meer overleg' en: 'maak u vrienden door middel van de geldduivel'. Het spreukendeel heeft het over de onrechtvaardige mammon, geld dat je enkel is toevertrouwd om het te beheren. Jezus spreekt hier over materiele dingen (geen spirituele). Maak vrienden door de rijkdom die je is toevertrouwd; de parabel heeft het over de omgang met spirituele dingen. Het spreukendeel gaat over het materiele, die geniaal en vindingrijk kan zijn, als de intentie maar goed is.

Daarom zegt Jezus: de mammon (het geld) is er niet om gediend te worden als een god, we moeten hem (het geld) gebruiken om vrienden te maken. Ofwel wordt het geld (de mammon) je topprioriteit, je god, ofwel kies je voor de liefde, voor God.

Geld is echter niet vies op zich. Ook christenen moeten goed kunnen tellen! Christen-zijn heeft dus altijd iets te maken met geven, met delen, met de liefde.

Na het tafelgebed (204) zegenen we het brood, breken het en delen het. De bezinning gaat over wat de wereld duister maakt noch geld noch macht: wel winstbejag, wel machtsmisbruik. Wij hebben nood aan mensen van het Licht: mensen, met en zonder geld, winst of macht, menswaardige mensen, de keuze ligt bij ons (Dankjewel Mia!).

In de voorbeden bidden we voor de ploeg die meewerkt met de redemptoristen in Congo, wij bidden voor hen die er niet bij konden zijn, we bidden voor de zonen van Sabine, we bidden voor de oorlogstop in Syrië, nu het geweld tussen aanhangers van Turkije en Voorpost én de politie opflakkerde. Ubi caritas (lied 111). Mededelingen: er loopt een gerucht dat de spaarvarkens al een kleine duizend euro hebben opgebracht!

Elkaar zegenen, koffie drinken, koek met smeltende chocolade eten, wat praten, véél luisteren, vroeg naar huis gaan.

Het Effatakoor repeteert op 23/09. Eerst repeteren we nog eens de liederen voor de 'kick-off' op 14 en 15/10. Gewone kledij, met wippala en samenkomst om 19 uur! De liederen zijn: 154 of 160 'Oh Freedom'. Blijkbaar kijken we niet (nooit) naar Ilse, de dirigente, maar achteraf vraagt ze of een paar mannen of vrouwen ergens anders naar toe willen kijken! Dan 'Klokke Roeland' ('niet roepen, enkel zingen' en 'niet vertragen, enkel op het einde van de laatste strofe'), lied 88 'You'll never walk alone', intens te zingen, na een korte intro van Filip onmiddellijk beginnen, Dan lied 53 'Dan zal ik leven' (laten zien dat we kunnen zingen!) en tot slot: lied 135 'Dat een nieuwe wereld komen zal'. Dán is er 10' pauze. Na die pauze beginnen we de liederen te herhalen voor het kerstconcert op 17 en 18/12, dat doorgaat eenmaal hier en eenmaal in Oostakker (18/12). Het zijn dezelfde liederen als verleden jaar en blijkbaar zijn ze nog goed gekend: liederen 410 'Carol of the Magi' (alleen de mannen), 404 'Wonderful peace', 407 'The first Nowell' (de 1ste strofe voor allen als stuurzin), 144 'Ding, dong, Merrily on high', 409 'The Colours of Christmas' (alleen de vrouwen) en 406 'Noe! Noe!'

Heel veel kan er niet meer gerepeteerd worden!

Op 24/09 is er de gewone Effataviering om 18.30 uur. Anja verwelkomt de gemeenschap en ze drukt haar blijdschap uit over de aanwezigheid van nieuwe mensen (Zij verjaart vandaag en heeft vrienden en vriendinnen meegevraagd!). Bernadette leidt de tafeldienst en Ludwin bekommert zich om de woorddienst. Het evangelie komt uit Lucas 16, 19-31 over de rijke man en de arme Lazarus. De naam 'Lazarus' komt voor in het lied 'In Paradisum' dat op het einde van een uitvaart wordt gezongen. Hier komt hij voor in het evangelie en is zijn tegenspeler een rijke man. Rijkdom is een relatief begrip in het Jodendom, zie 'De klagende Job', die toch trouw blijft en later alles terugkrijgt van godswege, zodat hij zich terug rijk mag noemen. Of het verhaal over de rijke jongeling voor wie het zo moeilijk is als voor een kameel door het oog van de naald te gaan. Als je maar weet dat het oog van de naald de toegang was voor kamelen naar hun rustplaats na een vermoeiende woestijntocht! Frans C. leest het evangelie en Ludwin geeft verdere uitleg over de twee tegenspelers. Tussen de twee is nauwelijks afstand, onoverbrugbaar geworden in de dood. Nu is het Lazarus die kan helpen (volgens de rijke man). Wij kunnen nu nog moeilijk omgaan met verhalen over 'leven na de dood'. Maar in de parabel tracht de rijke eerst zijn eigen leed te verzachten; als dat niet kan vraagt hij om zijn broers te verwittigen. 'Mozes en de profeten hebben hen ook gewaarschuwd', nu zullen ze ook niet luisteren. We breken bood, verdelen het onder elkaar en bidden voor een moeder die overleden is, voor Fons die nieuwe medicatie nodig heeft, voor alle niet uitgesproken wensen, voor het leven en de vriendschap die we ontvangen hebben, voor alle mensen in Congo.

Enkele mededelingen van Odette moeten jullie onthouden: één der werkgroepen voor Clemenspoort heeft gepleit voor een goede versterking van het geluid en een duidelijke uitspraak van de lezers, omdat vooral ouderen hier last mee hebben, binnenkort (01/10) is er Naamopgave: Effatapers of -meters mogen zich hiervoor gereedhouden, op 04/10 houdt priester Luc Maes hier

om 20 uur een Leerhuis over 'in het spoor van Jezus' en vergeet het contact met Dominicus en de Leesclub niet!

Nadien zegenen we elkaar (Guido zei eens: *"Ze denken zeker dat ik altijd een zak vol zegens bij me heb!"*) en is er koffie met een koekje of een vanillewafel en gelegenheid om bij te praten ook met Anja en haar vrienden, zo nodig met de Labrador geleidehond.

Ik kan onmogelijk alle activiteiten van Effata bijwonen: te laat, te donker. Ik rijd niet graag meer in het donker: nachtblindheid? Daarom is er geen kroniek van alle activiteiten en soms doe ik beroep op derden: die zijn elke keer heel vriendelijk bedankt! Maar wie er is, komt vrijwillig en is ter zake (*mijn computer aanvaardt het woord 'terzake' niet en 'van Dale' verwijst naar 'zaak', en geeft daar onder 7 een voorbeeld met 'ter zake': ik kan niet meer volgen!*) bekwaam!

Braambessengelei is voorbij, behalve de zakken met braambessen (een drietal kg) die nog in onze diepvriezer zitten. Appelgelei is gemaakt; over kweeperengelei moet ik nog nadenken: die vruchten hangen te hoog! Gele vijgen zijn er niet. Blauwe vijgen lopen op hun einde en die moet ik aankopen! De witte Hosta opende zijn laatste bloem, alle bloemstengels zijn ook al afgesneden.

Op het graf van Guido brandt een eenzame kaars, een groot wit licht: (uit lied 13) dat wij niet uitvallen, zo zwaar en droevig als wij zijn, niet uit elkaars genade vallen!

Wouter, woensdag 28 september 2016.